

Indrejseforbud i forbindelse med udvisning meddeles for 1, 3, 5 eller 10 år eller for bestandig, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2-4.

I tilfælde, hvor en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet De Europæiske Fællesskaber, udvises af Danmark med indrejseforbud i 3, 5 eller 10 år eller for bestandig, indberetter Rigspolitechefen den pågældende som uønsket til Schengeninformationssystemet, jf. udlændingelovens § 58 g, nr. 1-3, jf. § 32, stk. 2-3 og stk. 4, 1. pkt. Endvidere indebærer den foreslåede bestemmelse i § 58 g, nr. 6, at udlændinge, der er indrejst i Danmark i kraft af et visum, og som ikke medvirker til udrejsen efter at være meddelt afslag på en ansøgning om asyl indgivet under visumopholdet, indberettes til Schengeninformationssystemet, hvis Udlændingestyrelsen i medfør af § 25 b har truffet afgørelse om, at den pågældende skal udvises af Danmark som følge af ulovligt ophold. Indrejseforbuddet meddeles i sådanne tilfælde for 1 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 4, 2. pkt.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 35.

Indberetningen i Schengeninformationssystemet bevares, så længe indrejseforbuddet gælder.

Hvis en udlænding er indberettet til Schengeninformationssystemet, vil ingen Schengenlande udstede visum til den pågældende, medmindre det pågældende land finder, at der foreligger humanitære hensyn, nationale interesser eller internationale forpligtelser. I så fald begrænses visummet til den pågældende stats område, jf. Schengenkonventionens artikel 5, stk. 1, litra d), jf. stk. 2, og artikel 16.

Schengenkonventionens artikel 5, stk. 1, litra d), jf. stk. 2, er udmøntet i udlændingelovens § 4 a, hvorefter der i særlige tilfælde udstedes visum, der begrænses til kun at gælde indrejse og ophold i Danmark, og ansøger en udlænding, der har indrejseforbud og er indberettet til Schengeninformationssystemet som uønsket, om visum til Danmark, vil afgørelsen – så længe indrejseforbuddet er gældende – således skulle træffes efter udlændingelovens § 4 a.

Den foreslåede bestemmelse i § 4 c, stk. 1, jf. § 4, stk. 4, nr. 1, har selvstændig betydning i de tilfælde, hvor en udlænding, der har fået udstedt visum til Danmark, efter indrejsen udvises med indrejseforbud for 1 eller 3 år, idet bestemmelsen indebærer, at den pågældende efter indrejseforbuddets udløb ikke vil kunne få visum igen, medmindre der foreligger ganske særlige grunde, i de følgende henholdsvis 4 eller 2 år.

Perioden på 5 år regnes således fra den 1. i den førstkommande måned efter udrejsen eller udsendelsen, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i § 4 c, stk. 1, 1. pkt., indebærer for det tredje, at en udlænding, der har fået visum til Danmark og efter indrejsen indgiver ansøgning om opholdstilladelse her i landet, som udgangspunkt ikke kan få visum igen i 5 år, medmindre der foreligger ganske særlige grunde, jf. § 4, stk. 4, nr. 2, jf. § 4 c, stk. 1, 4. pkt., jf. dog nedenfor om den foreslåede bestemmelse i § 4 c, stk. 2.

Efter udlændingebekendtgørelsens § 26, stk. 6, skal en ansøgning om opholdstilladelse indgives til Udlændingestyrelsen. Ansøgning kan endvidere indgives til Udlændingestyrelsen gennem politiet på det sted, hvor ansøgeren bor eller opholder sig, hvis ansøgeren har bopæl eller ophold uden for Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune eller Københavns Amt.

Hvis en udlænding retter henvendelse til Udlændingestyrelsen eller politiet med henblik på at indgive ansøgning om opholdstilladelse, skal Udlændingestyrelsen eller politiet vejlede den pågældende om, at hvis han eller hun er indrejst i kraft af et visum, kan indgivelse af en ansøgning få konsekvenser både for en herboende reference, der har stillet økonomisk sikkerhed, jf. herved den ved lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 3-5, og den pågældende selv, idet den pågældende som følge af ansøgningens indgivelse kan blive afskåret fra at få visum efter sædvanlig praksis i 5 år.

Perioden på 5 år regnes fra tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen om opholdstilladelse. Hvis den pågældende indgiver flere ansøgninger om opholdstilladelse, regnes perioden fra den senest indgivne ansøgning.

I de tilfælde, hvor den pågældende indgiver ansøgning om asyl efter udlændingelovens § 7 og meddeles afslag på ansøgningen, men ikke medvirker til sagens oplysning og udrejser selv eller medvirker til udrejsen uden ugrundet ophold, jf. nedenfor om den foreslåede bestemmelse i § 4 c, stk. 2, 2. pkt., regnes perioden på 5 år dog fra udrejsen eller udsendelsen.

Den foreslåede bestemmelse i § 4 c, stk. 1, 1. pkt., indebærer for det fjerde, at en udlænding, der har fået visum til Danmark og efter indrejsen indgiver ansøgning om asyl i et andet Schengenland, ikke kan få visum igen i 5 år, medmindre der foreligger ganske særlige grunde, jf. § 4, stk. 4, nr. 3, jf. § 4 c, stk. 1, 4. pkt., jf. dog nedenfor om den foreslåede bestemmelse i § 4 c, stk. 2, 2. pkt.

Konventionen om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for en asylansøgning, der indgives i en af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater (EF-asylkonventionen eller Dublin-konventionen) indeholder regler om, at den medlemsstat, der har udstedt et vi-